

zene

ONEUS

Írta: Yuuko, Balu

A Kingdom után (AniMagazin 68.) itt egy újabb fiúbanda a K-pop világából, akik mindket-
tőnknek a kedvencei között vannak. Így a ONEUS
nyerte meg a második collab cikkünket. (Igen, ezt
a tizenötödik collab cikkünkben is meg fogjuk em-
líteni, valahol számon kell őket tartani.) Lassan
majd ellensúlyozni kéne egy-két lánybandával is a
magazint, nehogy tesztoszterontúltengést kapja-
nak az olvasók.

Miért is éppen ők?

Balu

Egészen sokáig tartott, mire felismertem,
mennyire szeretem ezt a bandát. A playlistemen
visszakeresve 2020 májusa körül menthettem el a
Twilightot. Aztán jöttek sorban a számok, Valky-
rie, Lit, Come Back Home, de nem igazán tudato-
sítottam magamban, hogy adott egy banda, és az
összes említett cím hozzájuk tartozik. Az áttörés
akkor érkezett el, amikor 2020. augusztus 19-én
kiadták a To Be Or Not To Be-t, amit máig a ked-

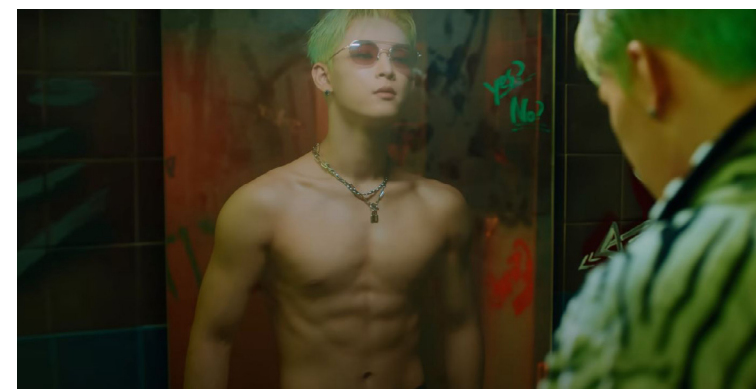

vencemnek tartok. Ekkor épp nyaralni voltunk, és
konkrétan az egész nyaraláson szinte mást sem
hallgattam. Valahol itt fedeztem fel azt is, hogy
jé, ettől a bandától ismerek egy csomó számot,
csak sosem kötöttem össze velük. Miután kiadták
később decemberben a Bbussyeo-t, megállapí-
tottam, hogy imádom a változatos koncepciókat,
és videóról videóra fedeztem fel, hogy mennyi co-
vert és vicces, saját készítésű self-MV-t is kiadtak.
Azt is megállapítottam, hogy kicsit olyan, mintha
a Dreamcatcher férfi verziójával lenne dolgom,
ők csinálnak még hasonlókat. (No, meg az első
winnel is hasonló cipőben jártak – múlt időben,
szerencsére.) Mindenesetre a 2021-nek már úgy
indultunk neki, hogy eléggé odavoltam értük, és
mind a három tavalyi számukat szénné hallgat-
tam. Bár őszinte leszek, arra csak Yuuko rajongása
vett rá idén januárban, hogy a tagokat is megta-
nuljam. Azóta legalább négyszer megváltoztat-
tam, hogy melyik tagot tartom a kedvemnek,
Hwanwoong rettenetesen cuki és jó nézni, ahogy
táncol, ám a Bring It On óta Leedo meg a felső-
teste eléggé nyeresre áll.

Yuuko

Anno a Kingdom-cikk bevezetésénél már
kifejtettem, hogy egész gimnazista pályafutá-
som alatt sikerült ellenállnom a K-pop csábításá-
nak (ami már csak azért nagy dolog, mert szinte
az összes barátnőm ajánlgatta). Sokan mondják,
hogy az egyetem nagy változásokat hoz az ember
életébe – és hát a YouTube-ajánlásaimat nézve ez
nagyon is igaz. Az első szám pedig, ami elindított
engem a K-pop felé, a Luna volt a ONEUS-tól. Ami-
kor barátnőm látta, hogy az ellenállásom csökken,
szisztematikusan végignézte velem a többi MV-t
is (Valkyrie, To Be Or Not To Be, Lit), és mire a No

diggityhez értünk, nekem már tényleg annyi volt.
Nem véletlen nevezik őket a koncepciók géni-
uszának, rendkívül változatos diszkográfiájuk van:
fantasy, ballada, tradicionális vonal vagy éppen
szexi koncepció. És nagyjából így kezdődött az
imádatom a banda iránt, szereztem meg a Blood
Moon album mindhárom verzióját és töltöttem az
első vizsgaidőszakom ONEUS-videók nézésével.
Egyébként vicces, de Baluhoz hasonlóan nekem is
a To Be Or Not To Be a kedvenc számom tőlük.
Viszont vele ellentétben az első naptól kezdve
Seoho a biasom, de azt el kell ismerni, hogy Leedo
nagyon erősen ott van mellette még a felsőtesté-
nek látványa nélkül is. (Bár nem panaszodom.)

Honnan jönnek?

Mivel az RBW (a Rainbow Bridge World) cég
nem tartozik a „big four” (SM, JYP, YG és HYBE)
közé, igényelhet egy rövidre fogott bemutatást.
2010-ben indult a Rainbow Bridge Agency pálya-
futása, aminél 2014-ben debütált a ma is népsze-
rű MAMAMOO.

2015-ben lett belőle független név, az RBW, ami nagyban köszönhető az előbb említett lánycsapat sikerének. Több énekes és rapper is kötött velük szerződést, megalakult a VROMANCE, ám nekünk most a legérdekesebb a ONEUS és a ONEWE debütálása 2019-ben. Azóta pedig egy új lánybanda érkezett 2021-ben, a Purple Kiss. Ez így kicsit kevés előadónak tűnhet, ám miután az RBW felvásárolt más kisebb cégeket, hozzájuk került leányvállalatként a WM Entertainment (B1A4, Oh My Girl, ONF) és a DSP Media (KARD, MIRAE) is, ez már azért egész szép szám.

A 6 tagú ONEUS tehát 2019. január 6-án adta ki az első albumát, ami Light Us névre hallgat, a title trackje pedig a **Valkyrie**. Érdekességként mindenképp meg kell említenünk, hogy a ONEWE-vel – akik egyébként sok idolcsapattal ellentétben egy hangszeres banda – ők testvérbandának számítanak. Ez azt jelenti, hogy szoktak együtt koncertezni, adnak ki közös számot (például a 2018-as **Last Song** vagy a 2021-es **Stay**), illetve előfordul, hogy megjelennek egymás videóiban

(például a ONEUS-tagok az End Of Springben). Arról nem is beszélve, hogy a két bandában van egy ikerpár, a ONEUS-ból Xion (valódi nevén Dongju) és a ONEWE-ből Dongmyeong, szóval tényleg testvérbandákról van szó.

Kik ők?

Ravn: Ravn a banda legidősebb tagja. Még gyerekszínészként és -modellként kezdte a pályafutását. Az RBW előtt számos másik ügynökséggel is próbálkozott: többek között volt JYP- és YG-gyakornok is. Valamint több mint ötvenszer próbálkozott egy meg nem nevezett kiadónál. Majdnem debütált is a Victon tagjaként, de végül ott hagyta az akkori ügynökségét. Ő a ONEUS main rappere, minden szövegét a védjegyévé vált „Ra Spit Out Fame” felkiáltással kezdi. Emellett producerként is ismert, eddig összesen 55 szám mellett szerepel a neve. A 4. generációs idolközül ezzel a 8. helyen áll a listán. Ő rendelkezik a legnagyobb önbizalommal is a tagok közül, amit a többiek nem félnek olykor kifigurázni.

Seoho: Seoho a második legidősebb a bandában, de ezt ránézésre sosem mondtam volna meg. Sőt, először a maknae-line tagjának hittem, mivel ő az egyik legjátékosabb tag. Szereti megviccelni a többieket, de ez gyakran vissza szokott rá ütni. Ha játszanak valamit, 10-ből 9 esetben ő fog veszíteni, és hiába az egyik legsportosabb tag, mégis képes volt fejbetalálni saját magát egy labdával (tanulság: egy kapufára való rúgás nem csak érzelmileg fájhat). Korábbi Produce 101- (94. hely) és MIXNINE-versenyző volt (17. hely). Ekkor még inkább rapperként próbált érvényesülni, pedig a legnagyobb erőssége a gyönyörű hangja, így nem meglepő, hogy ő a ONEUS main vocalja. Emellett

pedig rendkívül akrobatikus, gyakran csinál elképesztő mutatványokat a fellépések alatt. És szinte nem is igazi ONEUS-videó az, amiben nem dobálják.

Leedo: Leedo a banda második main rappere (nem spórolnak a címekkel). Jellemzően mély hangja van, ugyanakkor az énekhangja pedig meglepően angyali. Általában ez a kettősség fogja meg először az embert benne. Emellett 48 szám fűződik eddig a nevéhez. A hobbija az edzés, legalább hatszor egy héten igyekszik hódolni is neki – nem véletlen emlegetjük Baluval a hasizmait... A természetére talán a tsundere jelző illik a legjobban. Sokszor panaszodik, hogy nem akar megcsinálni valamit, de mégis megcsinálja, sőt, ő élvezi legjobban a bandából. A kinézete ellenére elég szégyenlős és nehezen tud feloldódni. Korábban YG-gyakornok volt, így ismerkedtek meg Ravnnal.

Ezután volt egy időszak, amikor teljesen fel akarta adni az idollétet, és végül Ravn győzte meg, hogy adjon az álmának még egy esélyt.

Keonhee: Volt már egy main rapper egy main vocal és még egy main rapper. Így logikus, ha egy újabb main vocal folytatja a sort. Keonhee megkapta a csapat szája becenevet, mivel kedvenc elfoglaltságai közé tartozik az éneklés, az evés és a beszélgetés. Korábban fogszabályzós volt, ami mostanra már lekerült, de az enyhe selypítése megmaradt (ami igazából egész aranyos). Nagyon kedves és pozitív srác, de borzasztóan féltős is. Szinte a legkisebb véletlen neszekre képes elüvölni magát, hát még ha direkt megprankezik is... A 181 centijével ő a legmagasabb hatuk közül. Sokan először azt hiszik rá, hogy ő Dongmyeong ikertestvére, emiatt néha hármasikreknek is szokták becézni őket.

Hwanwoong: Hwanwoong a banda – egyetlen – main dancere. Korábbi Pledis Ent.-gyakornok volt, és potenciális Seventeen-tag is. Bár ő a banda legalacsonyabb tagja a maga 168 centiméterével, ez sosem akadályozta meg abban, hogy egy-egy tánc középpontjában legyen. Egyet tudok érteni azokkal, akik azt mondják, hogy ő a 4. generáció egyik legjobb táncosa, a színpadi jelenléte és az arckifejezései is egyszerűen vonzzák a figyelmet. Valamint ő az egyik legnépszerűbb tag a csapatból. Gyakran segít be a koreográfiák elkészítésében is. Amellett, hogy remek táncos, az énekhangja is gyakorlatilag comebackenként egyre jobb lesz.

Xion: Xion szintén a banda énekese, mellette pedig ő a visual és a maknae is. Eredetileg színésznek készült, míg az ikertestvére, Dongmyeong akart idol lenni. Nagyon rövid ideig volt gyakornok, így az elején bizonytalanabb volt és

nem is kapott sok szöveget (mondjuk mostanában is kaphatna többet, de látszik a fejlődő tendencia). Nagyon kreatív, szeret kézműveskedni, főzni és dekorálni is. Azok közé tartozik, akiknek az aegyója nem tűnik kínosnak, hanem tényleg természetesen aranyos. Ugyanakkor egy vérbeli „evil maknae” is, vagyis gyakran főnökösködik a hyungok felett és nem fél akár megharapni is őket. Főleg Leedo nem tud ellenállni neki, de a többiek sem tudnak sokáig haragudni rá. Szereti a musicaleket és a Disney-meséket is.

Fontos, hogy a legtöbb bandával ellentétben az ONEUS-nak nincsen leadere, vagyis vezetője. Az emberek gyakran gondolják azt, hogy Ravn a leader a nyugodt természete miatt (és mert ő a legidősebb tag), de ők közösen úgy döntöttek, hogy megosztják egymás között a felelősséget. De a leaderen kívül a többi megszokott pozíció mind megvan, vagyis van main rapper, vocal és dancer is. Szerintem ez jobb, mintha úgy harangozták volna be őket, mint 6 all-roundert, hiszen lehetnek jók egyszerre több dologban, de szinte lehetetlen, hogy valaki mindenben (éneklés, tánc, rap) ugyanolyan tökéletes legyen. Ha pedig annak harangozzák be, az elég irreális elvárásokhoz vezethet. Itt ugyan vannak hivatalos pozíciók, de emellett egyik pozíció sincs kőbe vésve. A main rapper (Leedo) például képes úgy énekelni, akár egy main vocal, és a main vocal (Seoho) is szokott rappelni néhány számban.

Milyen számokat adtak ki?

Eddig 10 album jelent meg, amiből az In Its Time egy single album, azaz a title trackhez (**A Song Written Easily**) csak egyetlen b-side tartozik. Ám más albumon szereplő számok is kaptak rendes MV-t, például a **Bbussyeo** (ami a vídám komikusságával az egyik kedvencem) vagy a **Come Back Home**. Ott van még a japán számuk, az **808**, illetve a ONEUS THEATRE projekt, ami annyit tesz, hogy egyszerűbb – nagyrészt a táncra fókuszáló – videót adnak ki egy-egy számhoz, amit általában egy film inspirál. Aztán ez rákerül a következő albumra is. Ha az összes albumukat a rajtuk lévő összes számmal együtt bemutatnánk, akkor talán még a 75. számban is folytatódna a cikk, úgyhogy inkább csak egy-egy emelnénk ki részletesebben.

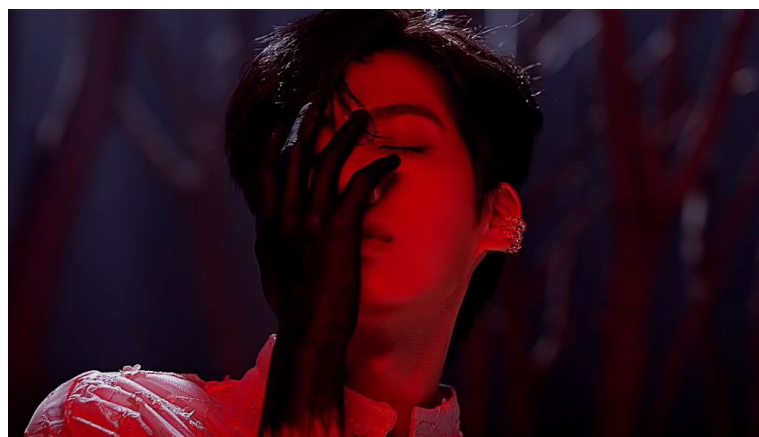

To Be Or Not To Be (MV)

Emlékszem, amikor először hallgattam, és az utórefrénnél szó szerint tátva maradt a szám. Talán annyira nem mondanám különlegesnek a hangzást, de akkoriban nagyon új volt, és még most is ez a kedvenc részem a dalból. Szépen lassan építi fel az elejétől a dal a feszültséget, amit az egyre erősödő dobok is jeleznek. Ám a refrén ezt inkább szinten tartja, és csak az ezt követő ismétlődő, szinte visszhangzó To Be Or Not To Be oldja fel. A második verze Ravn és Leedo rapjével kezdődik, aztán a második refrén után ott a viszonylag erőteljes bridge, amit szintén imádok, az utolsó (minimálisan módosított) refrén pedig szintén eléggé tud ütni.

Az MV a Shakespeare-idézethez hűen teatrális, mintha filmnek (vagy színházi előadásnak) szánták volna. Sok benne az eltúlzott, hirtelen mozdulat és a dráma. Meg a vér, abból is folyik bőven. Ebből már leszűrhető, hogy nem egy vidám darabról van szó, ám mégsem egy lassú balladá-

val oldották meg (hála az égnek). Bővelkedik a videó esztétikus jelenetekben például virágokkal (vagy éppen pont a vérrel, de az is tud jól kinézni), illetve szerintem elég jól eltalálták a srácokhoz a megjelenéseket. Hwanwoong és Seoho haja is nagyon tetszik, Leedo pedig egyszerűen tökéletes. De Xion egyik jelenete is eléggé megmaradt bennem. Nézttem dance practice-t is, önmagában is nagyon látványos és hatásos a koreográfia, főleg hogy Seoho ennyit van a levegőben.

Tulajdonképpen végig ellentétek vannak a dalban. Eleve a „lenni vagy nem lenni” is ide tartozik, a szövegben szintén találunk még jó pár ilyet, aztán a fekete-fehér ruhák (amik nagyon jól mutatnak), de a bevezető örömteli jelenete is ellentétben áll a pisztoly általi halállal. (Amire egyébként az utórefrén koreográfiája is előreutal.) És akkor még nem is beszéltünk a sztoriról és a mitológiai háttéréről a számnak, de azt meghagyom a művészetekhez jobban értő elemzőknek.

Luna (MV)

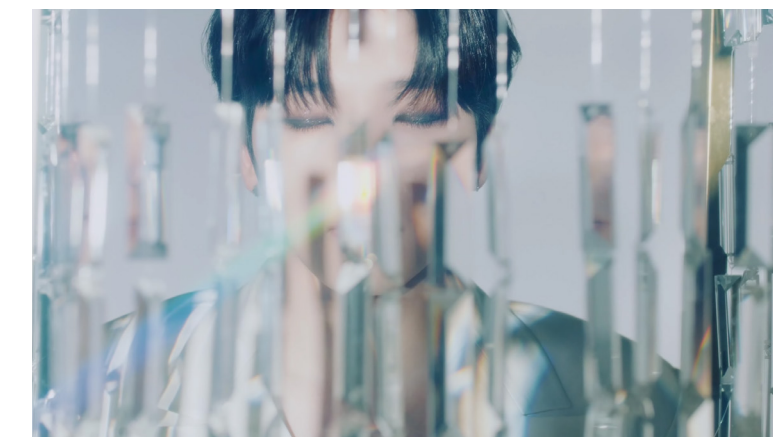
A Lit óta már biztos, hogy a legjobban a tradicionális téma áll a fiúknak. A fanbázisuk minden comeback után nőtt, de valahogy az első win nem akart összejönni. Egészen a 6. minialbumig nem történt áttörés, mely szintén a tradicionális témát jelenítette meg. A kiadó eredetileg más számot tervezett title tracknek, de a tagok hittek benne, hogy a Lunának kell annak lennie. Még egy prezentációt is csináltak hozzá tervekkel, képekkel,

koreográfiaötletekkel. És igazuk volt, hiszen 2021. november 17-én a ONEUS Blood Moon elnevezésű albumának Luna című title trackje (amely latinul holdat jelent) meghozta az első győzelmet a srácoknak. Melynek ráadásul a To Moon névre hallgató fandomjukkal örülhettek közösen. Ha ez nem egy szimbolikus győzelem, akkor nem tudom mi.

Maga a szám nemcsak a K-popban viszonylag ritkább tradicionális koreai zenére emlékeztet, hanem ki is emeli a koreai nyelv hangzásának egyediségét. Nem véletlen, hogy egy darab angol szó nincs a dalszövegben. Sőt, Ravn még a szokott

frázisát is átdolgozta ennek érdekében. De a dalszöveg nemcsak teljesen koreai, hanem nagyon költői is. Nagyon szép irodalmi kifejezések találhatóak benne. Külön tetszik, hogy a szám egyszerre érződik lassúnak és gyorsnak. Kiemelném még a színeket és a színváltásokat, valahogy esztétikus az egész videó. De nemcsak a színek miatt jó, egyes cinematográfiai megoldások is nagyon tetszettek, akár a visszafelé lejátszott jelenet, akár amikor Xion többször szerepel a képernyőn. Ráadásul legyezővel táncolnak! Egyáltalán létezik olyan ember, aki nem szereti a legyezőket? (Ajánlom a RelayDance videót is, elég viccesre sikerült.) A dance break az egyetlen, amivel kicsit hadilábon állok. Egyfelől nagyon sokkoló és rendkívül erőteljes is, másfelől viszont kicsit megtörte számomra a szám ritmusát. (Nekem nincs bajom vele – Balu.) Ugyanakkor tényleg nem panaszkodhatok. Maga az MV rendkívül gyönyörű, mindenre jó ránézni benne, legyen szó a ruhákról, a hátterekről, a kiegészítőkről, és valamiféle csoda folytán mindenkinek a frizuráját sikerült eltalálni.

Külön piros pont Leedo szőke hajáért és Xion hosszú, fekete fürtjeiért. A hangzás is fantasztikus, ebben a számban Leedo többet énekelt, mint rapelt, és itt szerettem bele Seoho hangjába is. És végre, végre, Xion is több szöveget kapott, nem csak pár mondatot.

Hol szerepeltek még?

2020-ban részt vettek a Road To Kingdom-ban, amely önmagában megérne egy cikket... De röviden ez egy olyan műsor, amelyben hét 4. generációs fiúbanda vett részt (Verivery, Golden Child, The Boyz, TOO/TO1, ONF, ONEUS és a Pentagon, ami gyakorlatilag inkább 3. generációs). A győztes pedig továbbmehetett a Kingdomba, ahova nagy

népszerűséggel rendelkező fiúbandákat hívtak meg alanyi jogon. Összesen öt előadást kellett bemutatniuk különböző tematikák alapján a kollaborációs kört leszámítva. Menet közben pedig azt a két bandát, aki a legkevesebb pontot kapta, ki is szórták, hogy „megmaradjon az izgalom”. Az előadásokért érdemes megnézni, egyébként pedig már a gondolatától is ideges leszek, mert nem igazán vagyok oda a népszerűségi versenyekért. Valamint eddig kétszer vettek részt az Immortal Songban, amiről viszont pozitív ódákat tudnék írni. Ebben a műsorban minden résznek van egy tematikája. Például volt egy PSY-epizód, amikor a meghívott vendégek (általában 6-an szoktak lenni, de vannak dupla epizódok is, amikor 12-en) az ő számaikat énekeltek, és persze PSY is ott volt

díszvendégként. A sorrendet húzással döntik el, és azt, hogy a kettő előadó közül melyik jut tovább, pedig az élő közönségen múlik. Nem gyakran hívnak meg idolokat (különösen 4. generációs idolokat) ebbe a műsorba, főleg nem többször. Talán az ATEEZ tartja ebben a rekordot, hiszen ők többször nyertek is. A ONEUS a **Black Mirror** érának köszönheti a meghívást, amely nyíltan egy Michael Jackson-homage. Így nem meglepő, hogy részt vettek a Michael Jackson tematikájú epizódban (ami sajnós jogi okokból azóta sincs fent online, de a srácok csináltak egy külön MV-t belőle a rajongóknak). A 2022-es újravetítésben is helyet kaptak, ahol szintén nem távoztak győzelem nélkül, bár a végső diadal mindkét esetben másé lett. De ez tényleg olyan műsor, ahol a részvétel a lé-

nyeg, hiszen rengeteg ismert és szeretett előadó verseng egymással itt.

Remélhetőleg átjött a cikkből, hogy mennyire szeretjük a srácokat és a zenéjüket, mindenképpen érdemes lecsekkolni pár számukat, ha még nem hallott róluk valaki. A fiúbandák között sajnos inkább a kevésbé ismertek közé tartoznak, ezért is tartjuk a ONEUS-t egy rejtett gyöngyszemnek, amit mindenki felfedezhet magának, aztán eláraszthat az imádatával a Holdig és vissza.

Cím:	Light Us	Raise Us	Fly With Us	Lived	Devil	Binary Code	Blood Moon	Trickster	Malus
Év:	2019	2019	2019	2020	2021	2021	2021	2022	2022
Title track:	Valkyrie	Twilight	Lit	To Be Or Not To Be	No diggity	Black Mirror	Luna	Bring It On	Same Scent
Koncepció	fantasy	fantasy	tradicionális	fantasy	szexi	retró	tradicionális	szexi	fantasy
Kedvenc b-side:	ZigZag, Red Thread	Now, BingBing	Plastic Flower	Airplane, Dizzy és Come Back Home	Incomplete, Rewind	Happy Birthday, Valkyrie (Rock ver.)	Shut Up 받고 Crazy Hot!, Life is Beautiful	Intro: Who Got The Joker?, Mr. Wolf	Stupid Love, Gravitation

ONEUS

